

»hvad i 9 kap. 6 § handelsbalken är stadgadt om förbud att taga eller låta förskrifva sig större ränta än fem för hundra om året ege ej tillämpning vid försträckning, som mot förskrifning, utan säkerhet af inteckning i fast egendom eller pant af i sådan egendom intecknadt skuldebref, lemnadt på viss tid, ej öfverstigande 4 månader.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1887.

*Fr. Pettersson*  
från Södermanland.

---

### N:o 55.

Af herr **C. J. Jakobson** *m. fl.*, om ändringar i gällande medicinal-taxa.

Att till följd af den inom vårt land allt mer och mer rådande betryckta ekonomiska belägenhet man manas något hvar i sin stad till åtgärders vidtagande för vinnande af förbättringar uti det, som i mer eller mindre grad på den stora allmänheten i ekonomiskt hänseende gör menlig inverkan, är ju helt naturligt; så t. ex. arbetas för penningaräntans nedsättande, billigare jernvägsfrakter, sjöfartens och bergsbrukens förbättrande, eftergifter för arrendatorer af kronans domäner, lindring i grundskatter, rustnings- och roteringsbesvären, skydd för våra näringar m. m.

Ehuru visserligen af något omvänt förhållande mot ofvanstående, som till förbättrade åtgärders vidtagande mera afser allmänheten, men

på nedanstående af mera enskild natur alltför väl kunna ega sin tillämpning, finner man uti de till enskilda personer förunnade apotekareprivilegierna, hvilka såväl i allmänhet som vid inträffade spekulationer derpå, vare sig arrende eller köp, inbringa sina innehafvare oskäligen inkomster. De i nu gällande medicinaltaxa bestämda värden å olika slags medicin äro enligt vårt förmenande under nuvarande omständigheter alldeles för höga, hvarigenom innehafvarne af apotekareprivilegierna riktas på konsumenternas bekostnad. Häraf torde framgå behovet af en på billighetens grund och i ett rätt förhållande till prisen å alla för medicinen erforderliga ingredienser väl afpassad medicinaltaxa. Det har också varit öfligt att med hänsyn till bättre eller sämre rådande konjunkturer derefter moderera denna taxa.

Under förhållanden sådana som de nuvarande, då allting står orimligt lågt i pris, och till följd af penningens större värde i förhållande till produktionen, våga vi påstå — och läkare med oss — att de i nu gällande medicinaltaxa åsatta värden ej stå i ett rätt förhållande till värdet å allt annat.

På grund af hvad vi nu haft äran anföra och med anledning för öfrigt af den kännedom, vi om saken ega, tro vi oss ej öfverskrida rättvisans och billighetens fordringar, då vi härmed våga hemställa,

att Riksdagen måtte besluta en nedsättning med tjugufem procent i den nu gällande och tillämpliga medicinaltaxan.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1887.

*C. J. Jakobson.*

*Oscar Larsson.*

*J. Ericsson.*

---